

Székelly Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi újság

Előfizetési árak:
Egy évre 180 L., fél évre 90 L., negyedévre 45 L.
Egyes szám ára 4 L.

Feladás szerkesztő
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

A fogarasi gyűlés.

Február 5-én, vasárnap, Fogarason tartotta a Román Nemzeti Parasztpárt második vagy propaganda gyűlését. Az első ilyen gyűlés volt a jassai, az utolsó lesz — március 11-én — a gyulafehérvári. A Maniu párt ezen gyűléseinek célja: a liberálisok bukásának elrettentése. Ezt a célt a legutóbbi fogarasi népgyűlés fényes sikerrel szolgálta. Tízezernyi néptömeg várta a déli előtt 10 órára kitűzött gyűlés megnyitását, amely azonban csak déli 1 órakor vette kezdetét, de a tömeg türelmesen várt a cikorgó hidegben.

A liberálisok plakátokkal árasztották el a város utcáit, hogy a lelkesedést tompítsák, de a sikert sem ez, sem a falvakban felállított csendőrkordonok — melyek a városba igyekvő falusiakat kellett volna a részvételtől visszatarthaták — nem tudták megakadályozni. A gyűlésen heves beszédek hangzottak el a kormány ellen. A Nemzeti Parasztpárt vezérpolitikusi, Vaida-Voivod, Măghear, Joanițescu, Michalache, Dobrescu, majd végül maga Maniu beszéltek a lelkessült tömeghez.

Kisebbségi szempontból annak a megfigyelése volt érdekes, hogy a gyűlésen a kisebbségekről egyáltalán nem esett szó. Pedig ezek a gyűlések kétségtelenül meg fogják hozni előbb-utóbb a várva várt változást, a kormányzati rendszernek felcserélését s ettől a változástól nekünk is volna valami várni valónk: a kisebbségi jogok előterjesztése és kielégítése. Magyar politikai körökben nem egyszer felvetődik az a kritikai kérdés: nem lenne-e idősebb és opportunus, ha a kisebbségi politika most már a Nemzeti Parasztpárt felé kezdene orientálódni? Nekünk ezen kérdésben az a véleményünk, hogy a mindenkori kedvező áramlatokhoz való kaméleon-szerű alkalmazkodás nem egyeztethető össze a kisebbségi jogok komoly törvényszerűségével és nemzeti hivatásunk méltóságával. Mert a kisebbségi jogok elismerését nem az egymással szembenálló politikai pártoknak tett szolgáltatások béréképpen kell kiérdemelnünk, hanem maga, a testvéri érzés jobb belátására jutó uralkodó nemzet egyeteme önként kell biztosítsa azokat számunkra.

S a román nép igazi akaratát, a maga teljességében, az a kormányzó párt fogja valóban képviselni, amely maga is meg fogja érteni a történelmi szükségszerűségeket az az újmutatásait.

Ezt az igazságot mi magyarok ne tévesszük szem elől soha, akár a nemzetipártiak, akár a liberálisok akaratának közöttünk propagandagyűléseket tartani.

A kisebbségi jogokat, melyeknek csirázai vágó gumói tíz év óta pin-cébe vannak zárva, — nem a népgyűléseken kell igergetni, hanem ki kell ültetni azokat az élet napsugaras kertjébe.

Szabadliceumi előadások. A Polgári Önképző Egylet f. hó 19-én kezd meg szabadliceumi előadásait. Az előadásokat az egyesület helyiségében tartják meg vasárnaponként délután 6 órai kezdettel. A febr. 19-iki szabadliceumon Biró Lajos és Kassay F. István dr. tartanak előadásokat. Az előbbi az olvasásról, mint a művelődésnek egyik tényezőjéről, az utóbbi pedig társadalmi problémákról.

Meghívó. Az asztalos, lakatos és építő ipartársulat f. hó 12-én délután fél 4 órakor tartja a rendezés év-záró közgyűlést a Ferenczy Ferenc kugli-helyiségében. Kértnék a tisztelt tagtárs urak a pontos megjelenésre. Az elnökség.

A Szász Józsefnél lefoglalt

rőpirattal kapcsolatban a Magyar Párt helyi tagozatától közlés céljából az alábbi nyilatkozatot kaptuk:

„Az Országos Magyar Párt udvarhelymegyei tagozata f. hó 10-én tartott végrehajtóbizottsági ülésében foglalkozott „A zsidók evangéliuma” címen a szatmári „Pallas” nyomda kiadásában megjelent s állítólag Udvarhely megye egy-két községében terjesztett antisze-mita röpirat ügyével. A végrehajtóbizottság egyhangú határozattal kimondta, hogy a röpiratot és annak állítólagos terjesztését teljesen egyéni ténykedésnek minősíti, azzal semmiféle közösséget nem vállal, megjelenéséről eddig tudomása sem volt s azzal, mint a kisebbségi jogokért való küzdelemmel ellentétes ténykedéssel, magát nem azonosítja.”

A mi bajaink.

Az utóbbi időben gyakran hallunk egyesek ajkairól panaszos hangokat, hogy a mai kisiparos társadalom nem törődik eléggé saját sorsával, nem akarja felismerni a mai kor áramlatait és mintegy vádképpen hozzák fel, hogy nem támogatja eléggé megérett és szervezés alatt álló intézményeit. Ezek a súlyos vádak általában alaptalanok. Legyünk igazságosak, tart-sunk szemlét mai gazdasági életünk felett.

A kézműipar mai helyzetének válságos volta szálló igévé lett gazdasági életünkben. Ez a válság megsemmisíti a munkaenergiát, a jövőbe vetett hitet. Akármerre pillantunk a mai kisiparosok tömegének gazdasági életében, né-héz küzdelmekkel, harcokkal, az életért, a mindennapi kenyérért való komor töprengésekkel találkozzunk és megdöbbenve állapíthatjuk meg, hogy a mai gazdasági élet egyáltalában nem nevezhető a nyugodt, békés munka életének, hanem az szüntelen egy rejtett tömegcsődnak, mely szintén elvélő fagyasztó, életerőt megsemmisítő, dermedt szellemű sötétlenek át.

Csoda-e, ha ilyen terhes viszonyok között anyagi ereje, munkaképe megtorpan és intézményeinek fenntartásához nem tud olyan bőkezűen anyagi javakat szolgáltatni, mint a múltban? A mai iparostársadalom a pusztulás közepette is kötelességének tudatában van. Érti, hogy intézményeinek fenntartása az ő áldozatkészségén, anyagi erején múlik. Ebben az irányban teljesítette és igyekszik teljesíteni továbbra is kötelességét, mindaddig, amíg az általános gazdasági csőd, amely neki is ajtaján kopogtat, megengedi.

Gond és aggodalom üttét tanyát az iparos lelkeben. Mindenki aggódik és várja, hogy vajjon a mai kormány-politika segít-e biztosítani a holnap kenyérét? Lesz-e munkaalkalom, hogy az elhagyott műhelyekben újból hangos legyen a megrozsdásodott szerszámok kattogása? Gondoskodik-e az államhatalom, hogy a munkástömegek között megszűnjék a munkaszűkültség és a vele járó szivfacsaró nyomor? Gondoskodik-e a kormány olyan vihar-ágyukról, melyek a kisiparosok égbolt-ján megjelent és csődzápporral fanyeg-tető, sőtét fellegeket jótékony hatá-sal elhárítják? Juttat-e nekik pénzt és munkaalkalmat?

A tapasztalatok ellenkezőt bizonyítanak. Az egymást felváltó kormányok a mi meghallgatásunk nélkül, nyolc hosszú éven át gyártották a vég nélküli, az iparosságra káros törvényo-

ket. Emelték a súlyos terheket, rést ütöttek az adóssággal terhelt kisiparosok anyagi helyzetén. Ma ezen a részen besüdült a nyomor bántó szele, megdermesztve a gondolkozó agyat.

Ha a mai iparpolitika úgy érzi, hogy Erdély kézműipara megérett a tömegcsődre, hadd jöjjön. Azonban intézményeinket a pusztulástól a csőd kö-zött is megvédjük, segítézzük, mert ez nekünk erős várunk, védelmezünk. Ennyit az aggódóknak!

Nagy János.

A helybeli főgimnázium

sorsáról, jövőjéről lapunkban megjelent cikkek meggyeszerzte nagy érdeklődést keltettek a közönség minden rétegében. Az intézet gondnokságának tagjait, a volt diákok hatalmas gárdáját, a szülőket és a tanítástügynek nagyszámú barátait felekezeti különbség nélkül állandóan az intézet ügye foglalkoztatja és nincs nézeteltérés abban, hogy az intézetet továbbra is fejjel tartani.

A lelkesedés, az érdeklődés mindenesetre jó jel ebben a nagyfontosságú, mindenkit egyaránt érdeklő kérdésben; jele az öntudatra való ébredésnek, jele az arra való reá eszmélésnek, hogy a múltból megmaradt szent örökségünket továbbra is csorbítatlanul meg kell őriznünk. Azonban a lelkesedés még nem minden, a szó még nem tett. A lelkesedést, a szót tetteknek, cselekedeteknek kell követniük, még pedig minél előbb, mert csak akkor mondhatjuk el, hogy jó munkát végeztünk, ha mindnyájan leraktuk jó szívvel, önkéntesen meghozott áldozatainkat a kultúra oltárára.

Trianon,

Varseilles, Genf, Népszövetség és tí többiek, — tí világ nagyfejűi, akik a nagy világégés alvó démonát felébresztették, hogy azután csak kábító szerekekkel tudják elaltatni, Csió, aki arany lapjaira írta az emberiség történetét, figyeljete most ide és jegyez-zétek meg jól ezt az igénytelen, szere-ny kis szót: Váradles! Éa ezt a nevet oda szeretném feljegyezni, ahonnan semmi ki nem törli, olyan nemes ércbe vésní, amely minden enyészettől mentes, a szivekbe. Hogy miért nevezetes ez az egyszerű kis szó, megtudjátok, ha végig olvassátok figyelmesen az Ellen-zék f. évi 29. számának egyik tudósítását. Amit tudatlanságból, vagy tudatosan rosszul végrehajtott törvé-nyek — már, ugyilátszott, hogy: örökre — elrontottak, helyre hozták egy ki-csi békés falucska egyszerű földmives bácsijai, helyrehozták azok, akiknek szivéből a keresztényi testvéri szeretetet nem tudta kiirtani sem a békeszerző-dés, sem a faji gyűlölet.

Arról van szó, hogy a váradlesi református egyházföldjeit, amelyeket az agrártörvény kisajátított, Váradles román lakossága, gondolván egyet: vis-sza „sajátította” azoknak, akiké volt: a váradlesi református magyaroknak. Egyszerűen összeült Váradles román lakossága, élén a gör. keleti egyház papjával, előljáróság, jegyző és meg-fogalmaztak egy olyan okiratot, amely-még nem fordult elő széles o világon. De hát hadd beszéljen itt hely-lyettem az Ellen-zékben közölt jegyző-könyv egyik passzusa:

„Mi békében és szeretetben együtt élünk évszázadok óta, az igaz, hogy a nyelvünk és a vallásunk különböz, de mint emberek, miat kereszté-

nyek testvérek vagyunk és nem kívánjuk megrövidíteni keresztény magyar testvéreinket. Közöttünk sem most, sem régen nem volt felekezeti és nemzetiségi differencia, mindig békésen és barátságban éltünk együtt. Tudjuk, hogy a református egyház közel száz esztendő óta fennáll, azóta használja ezt a földet és teljesít békés keresztényi szolgálatot.”

„Tebát örömmel beleegyezünk abba, hogy a váradlesi református pa-rochia harminckét hold földdel birto-kosítva legyen.”

Még csak annyit, hogy azok, akik a néphibbségek sorsát intézik, de jól tennék, ha elmenének privát órát venni a váradlesiekhez!

Pont.

A városházán

f. hó 9-én délután ismét közgyűlés volt, a „nagy tanács” tagjainak szép számu részvételével, Tamás Albert h. polgármester elnöksége alatt. A közgyűlésen jelen volt Szabó Gábor sub-prefectus is. A megelző közgyűlés jegyzőkönyvének feloivasása után, az állandó választmány által foganatosított legutóbbi pénztárvizsgálat jegyzőkönyvének a feloivasása következett. A jegyzőkönyv szerint, a múlt év végén be nem hajtott hátrálékban 232.748 leu maradt, amelyből január hóban 46.656 leu folyt be. Intézkedés folytán az adóhivatal a hátrálékos közönséget egy általános felhívásban figyelmeztette tartozásai rendezésére, amelyek fennmaradása nagyobbreszt kétségtele-nül a nehéz gazdasági viszonyok kö-vetkezménye.

Fontos ügy volt és alapos meg-vitásban részesült a városi díjakra és illetékekre (taxákra) vonatkozó szabályrendelet módosítása. Életbe vágó érdeke a városnak, hogy a kormány által köztudomásulag elterölt sorompó-vámok és néhány más megszünt díj-szedési mód helyett, másképpen tudja legszükségesebb jövedelmeit, a megengedett keretek közt, biztosítani. Így például a már régebben megalkotott városi szabályrendelet 29 §-a szerinti állat átírási díj is megszünt, ami a várost magában is 200.000 leunál nagyobb jövedelem elvesztésének gond-jával terhelte meg. A kormány által követelt törlések mellett tebát a tanács a szabályrendelet egyes részeinek módosítását határozta el, a szedhető díjak mérvét a szükséghez képest állapítván meg. Így a 38 §. b. pontjában a zöldség, gyümölcs-félék s más székérről árusított termények piaci díját (helypénz), 30 leuban állapították meg. A 38 §. c. pontja szerint szedhető barom piaci helypénz a nagy állatok után 20 leu, 1 éven aluli bor-juk és sertések után 12 leu, juhok, kecskék után 8, malacok, bárányok, kecskegidák után 5 leu, üres szekerekért 10 leu. A 38 §. h. pontja szar-int szekereként a tűzifa után 15 leu, az épületfa után 30 leu, a széna után 25 s a szalma után 20 leu a szedhető összeg. A kövezetet nagyobb mérvben rongáló gépek, fuvarozási, szállítási eszközök díja havi összegben a következő lenne: a cséplőgépeké 40, traktoroké 50 leu, az autbuszoké 300, az autóké 100 leu. A borvizet szállító szekerek és a molnárszekerek után a díj 150 leu. A vasuton szállított áruk vagonjáért, ha azok faárúk: 150, cserép és téglá után 30 leu. Meg adva a lehetőség arra, hogy a kereskedők, gyárosok, vállalkozók e díjtételek helyett meg egyezés szerinti átalány-összeget fizethessenek.

E kérdés alapos megvitatása, töb-

bek hozzászólása közben Szöllösi Ödön dr. nagyon mélyreható és meggyőző szavakban fejtette ki a város nehéz helyzetét, s azt is, hogy az utóbbi adókövetés sérelmesnek hirdetett módja általában csak alkalmazkodás volt a törvény rendelkezéseire, s ott nem történtek más, mint a már készen kapott hivatalos értékelés és a meglevő kulcs szerint való kiszámítása a városi járulékoknak. Ezután 307.030 leu előírt bevétellel, s ugyanannyi kiadással az iparos tanonc iskola költségvetését hagyták jóvá, olyképpen, hogy egy írógépre előirányzott 7000 leus tételt az áll. választmány javaslatára törölték; a jelzett főösszegből 175.000 leu a városi hozzájárulás. — A póthitel nyitási alapon levő 19.220 leu felhasználását a bejelentett tartozások fizetésére engedélyezték. — Elfogadták a f. évi legeltetési költségvetést 111.517 leu bevétellel és ugyanannyi kiadással.

Az 1928 évi költségvetésre vonatkozólag a közgyűlés tudomásul vette, hogy felsőbb helyről kapott utasítás, illetve ígéret folytán, a vármegye prefectusa legutóbb azt kívánta, hogy egy költségvetési terv — végleges letárgyalás nélkül — hozzá beadassék, hogy ennek alapján eljárasson a hiány pótlására szükséges összeg államegélytől való kiutaltatása érdekében. Ez az államegély a város nehéz helyzetében valóban rendkívül szükséges lenne, s annak kiutaltatását örömmel kellene tudomásul vennünk. E tárgyval kapcsolatban Pál István prélatus ismét a tanács figyelmébe ajánlotta az egyházak támogatását. — Ezek után a közgyűlés további folytatását a tanács ezuttal elnapolta.

A közbirtokosságok megreformálása.

Az agrárreform befejezése után, mint nagy napilapjainkból értesülünk, a közbirtokosságok megreformálására kerül a sor. A kormány Hodor dr. közgazdász felügyelőt bízta meg a kérdés történelmi és jogi szempontból való tanulmányozásával, ki tanulmányai eredményeképpen háromféle eshetőség szerint képzele a kérdést megoldhatónak. Ezek: az állami közigazgatás bevétele a közbirtokosságok belső ügykezelésébe; a közbirtokossági erdőknek kisajátítása és községi erdőkké való átalakítása és végül a közbirtokossági vagyon felosztása a közbirtokosság tagjai között. Hogy a három megoldás közül melyik fogja a törvényhozók tetszését elnyerni, nem tudjuk, azonban már most megállapíthatjuk, hogy a három megoldási mód közül egyik sem felel meg a közbirtokosságok speciális érdekeinek. Az első két megoldási mód a tulajdonjog megnyirbálása, illetve megsemmisítése, a harmadik javaslatnál pedig azt felejtették el, hogy éppen a község által nyújtott előnyök hívták életre a közbirtokosságokat. Ha a kormány a móccokkal sokat törődik, jól teszi; azonban az adott helyzetben a székelység is elvárja, hogy az ő sajátos ekzisztenciális érdekei is hasonló gondosan mérlegelő figyelemmel részesüljenek. Mert ellenkező esetben a közbirtokosságok megreformálása a székely népnek ezidőszent egyedüliségében is szűkössé jövedelem-szerzősét: „a fából való pénzcsinálás“ lehetőségét is megsemmisíti.

Röviden

jeleztük, hogy Ivanciu Nicolae rendőrlégénységi parancsnok, a kit itt általánosságban „kutya-mérgező“ néven ismertek, eltávozott a városról. A hír városzerte nagy megkönnyebülést váltott ki, mert nevezettnek nem volt egy ténykedése összes udvarhelyi szolgálata alatt, amely vele szemben szimpátiát ébreszthetett volna. Amde, hogy nevét sziate rettegéssel ejtették ki, s igen sokan igyekeztek elkerülni vele a találkozást is, csak oktalan félelem volt, egy részletjelensége annak a nálunk, sajnos, gyakran észlelhető gyávaasági „hullám“nak, amely néha különben jelentéktelen személyeket is mumusokká, „Néroróká“ tud egyesek előtt felemelni. Ilyen mumus volt az eltávozott is, de mert észrevette, hogy ellenszenven, hogy félnék tőle, e körülményt a saját előnyére jól jövedelmezett. Hányan lehetnek, akik, ha nem Ivanciut, de pén-

züket, követelésüket siratják gyors eltávozta után.

És hány ilyen apró, jelentéktelen, „mumus“ lehet még városunkban és másfelé is, akikről félnék, akikkel valami megdönthetetlen erősségnek tartanak, akiknek hizelegnek, nehogy jóindulatukat elveszítsék, — s ezek a mumusok aztán egyszerre kifeszített mellel kezdenek járni, adják a nagyot és hatalmasat s a tömeg gyávaaságát kezdik igen jövedelmezően kamatoztatni a maguk részére.

Igazán ideje lenne, ha népünk egyszer már megtanulná azt, hogy minden hivatalnoknak kötelessége a törvénytisztelet, s a törvény rendelkezéseinek megtartása. Aki ezek ellen vét, az büntetendő, s azok ellen, akik hivatalos állásukat törvénytelen cselekedetek végzésére használják föl, minden egyes esetben pausszal lehet élni. Ha mindezeknek általánosan tudatára ébrednénk, megszűnnének azok a bizonyos apró „mumusok“, de ehhez szükséges, hogy a tömeg erkölcsi ereje erősebbé váljon.

Székely-Támad várnak rövid története.

Felolvasta a helybeli Csizmadia Ipartársulat 1928 febr. 5-iki estélyén Vajda Ferenc.

A mai iskolai tanrend mellett, gyermekeink nagyon keveset tanulhatnak nemzettünk történetéből, különösen az elemi iskolában. A középiskola is csupán a világtörténet keretében enged egy halvány bepillantást a nemzeti történetbe. Ez a mai, felnőtt nemzedék még tud valamit multunkról: de már a mi fiaink és leányaink semmitsem fognak tudni, ha csak, önszorgalom útján ki nem egészítik ismereteiket. A mult minden nemzet történetében, de különösen a székely nemzet történetében, annyi drága értéket foglal magában, hogy azoknak feledése: egy jelentőségű nemzeti jellegünk levetkőzésével.

Visszaemlékszem gyermekkoromra. Istenben boldogult édes apám, egyszerű székely gazda ember letére, pár gimnáziumi osztály elvégzése dacára is, esténkiut igen sokat beszélt nekünk a székelység történetéről és a hozzáfűződő mondákról. Tudta a megyében majdnem mindenik várnak a történetét. Még most is emlékszem, mint mesélte nekünk, hogy a csalfa Tartód tündér miképpen vitette el testvérének, a szép Firtos tündérnek vára fundamentumkővét, nagy vas rudakon. De mikor Korond mellett mentek volna: a kakas megszólalt, a tündérek a nagy lyukas követ elejtették, s még most is ott van a korondi hegyben. És így tovább.

A mi gyermekeink azonban az övéiknek már aligha beszélnek Csaba népről, a tündérekéről, a székely vitézségről, a mult dicsőségéről, mert arról ők semmit sem tudnak, mert sem az iskola, sem a család nem tanította arra. Az iskola nem, mert annak nem volt érdeke; a család nem, mert annak is csak homályosan élt a lelkében. Mikor felkértek, hogy ezen a mai estélyen előadást tartsak: rögtön az a gondolatom támadt, hogy a székelység multjából elevenítsek fel valamelyes dolgot. Annyival inkább tehetem ezt, mert a nemes Csizmadia ipartársulat egy nagy családot alkot, a maga sok fiaival és leányaival: s a lelki atyjuk, ha mesél nekik a régi, daliás időről: azt bizonyára szívesen fogadják. Elmondom tehát, igen röviden a mi régi várunknak, a Székely Támadnak, vagy miként mi neveztük: a régi Csönka várnak a történetét.

Székely várról és székely népről lévén szó: én, a székelyek eredetét illetőleg, a hunn származás mellett foglalok állást és Csaba népe maradéknak tartom a székelyeket, kik a 15 napig tartó, véres sicambriai csata után, a levert és menekülő Csabától 3000-en elszakadva, mostani hazájukba telepedtek le. Am, a tudósok vitatkoznak a székelyek eredetéről, az a tudomány feladata: de az élet és a nemzeti jelleg kifejezése szempontjából ez a monda előttem sokkal drágább és értékesebb. Annyi szépség és költészet, akkora nagyság és erő és erőt megindítás van a hunn-székely mondban, ami magára is elég, hogy egy nép

fennmaradásának biztosítéka legyen minden időben. Már maga amaz egyetlen vonás, hogy a székelység egész egyetemében egyenjogú, egyforma, nemes és szabad nép volt: egy drága ereklje a törpe utódoknak. Egyenlőségének, nemességének és szabadságának megvédésére minden időben nagy gondja volt. Vármegyénkben és a többi székely vármegyékben, az idők hosszú során át épített és ma csak romjaiban látható s nevében élő számtalan vár: bizonyára mind megannyi hatalmas eszköz volt és jogainak védelmére.

Csupán két vár jelent ez alól kivételt. Egyik a székelyudvarhelyi: Székely-Támad, másik Háromszékmegyében a várhegyi Székely Bánja nevű vár, mert ezek nem a székely ősi jogok védelmére, hanem éppen azoknak elnyomására épültek. Szomorú emlékek fűződnek mindkettőhöz. Minket az előbbinek a története érdekel közelről.

A hagyomány és a régi történelmi emlékek szerint is: Székelyudvarhelyen már 1301-ben létezett vár. De, hogy hol feküdt, mekkora volt, ki építette és meddig állott fenn: arról nem szól a krónika. Ellenben említés tétetik a székelyeknek II. Ulászló királyhoz 1492-ben beadott panaszában arról, hogy Báthory István országbíró, erdélyi vajda, a székelyek ispánja építtette egy kastélyt. De arról sem lehet megállapítani, hogy tulajdonképpen vár volt-e, vagy pedig a székelyek ispánjának rangjához méltó főúri kastély? Iakább valószínű, hogy vár volt, mert a kastély alatt várszerű, nagy épület ért — a székely. Lett legyen akár vár, akár kastély: építéséhez ennek is könnyű és vér tapad, mert a panaszlevélben azt hozzák fel, hogy „mikor a vajda a kastélyt építtette, a székely székelyeket ökrökkel járomba fogták, s hordatták velök, mint barmokkal maguknak fát és más szükségességeket, a mi székelyföldön eddig soha nem hallatott.“

A szerencsétlen kimenetelű mohácsi vész után (1526), Erdély főzogi helyzete egészen megváltozik. Önálló, független kis ország lesz, de ennek dacára két malomkö közé kerül. Egyfelől a török, másfelől az osztrák császárok, illetve magyar királyok öröklék. Mindkettő szerette volna birtokába venni ezt az Istentől gazdagon megáldott, szép országot, s titkos tervei kivételére mindkettő a székelységet igyekezett felhasználni. E célból hol meg erősítették, hol megnyirbálták és elköbörték ősi kiváltságait, ami sok vérbe és emberáldozatba került. A külvált erdélyi Rende 1542-ben a tordai országgyűlésen János Zsigmondot választják királyoknak. És éppen ez az első, nemzeti király volt az, aki tanácsosai sugallatára, először kobozta el a székelyek régi kiváltságait, s nem orvosolta sérelmeiket, sem az ökrösítés, sem a só szabad használatára vonatkozólag, holott I. Ferdinánd csak kevéssel azelőtt erősítette meg régi kiváltságait.

Az ökrösítés, mint a csiki székely krónika írja, abban állott, hogy a székelységből, mikor új királyt választottak, mikor a király megnősült, vagy mikor nevének fiugyermeke született: minden családfő egy-egy ökröt adott az uralkodónak. Ez önkéntes adomány volt, de ezzel szemben adót nem fizettek. Ökrösítésnek azért nevezték, mert azon szék (vármegye) nevének első kezdőbetűjét sütötték az ökrre, melyből való volt az illető székely. Minden székely köteles volt ökrei számát, hit alatt bevallani és kimutatni. Az így beadott ökrök száma nagyon sokra ment. Mert pl. 1555-ben Udvarhelyvármegye: 1618 drb. ökröt, az összes székely vármegyék pedig: 3805 drb. ökröt szolgáltatottak be. Természetes, hogy az ökrösítés nagyon sok visszaéléssel járt. Kijárt a része a székkapitányoknak, a székbíróknak, a bélyegzőknek, az átvevőknek, a hajcsároknak és ezt mind a nép fizette. A primorok és a lófőszékelyek, ha csak lehetett, kivonták magukat az ökrösítés alól, s a rájuk eső perciót szintén a népre sézták. Pedig a népnek meg volt még ezenkívül az a nagy sérelme is, hogy megvonatták tőle a só szabad használatát, míg a más két osztály annak is a birtokában maradt. Ezen sérelmekhez járult sok másféle teher: mint a töröknek fizetett adó, terhes közszolgálatok, ingyen postálkodás, örökös fuvarozás, minek következtében a nép nagyon le-

szegényedett és királyától egészen elhidegült. Bónne látta szabadsága elvesztésének és minden nyomoruságának az okát.

(Folyt. a jövő számban.)

HIREK.

Február 11.

Görög Joachim meghalt.

Mély meghatottsággal és megdöbbenéssel fogadta Erdély magyarsága a mult napokban azt a hírt, hogy küzdelmeinknek egyik lángoló hitű, ékes-szóval biztatni tudó, tekintélyes vezére: Görög Joachim, gyergyószentmiklósi plebános, a Magyar Part csikmegei tagozatának elnöke váratlanul elhunyt. Fialatou, mint káplán kezdte meg működését Gyergyószentmiklóson s a kérelmetlen halálnak kellett jönnie, hogy az öreg plebánost letépje azok kebléről, kik kedélyessége, vonzó egyénisége és megtáboríthatatlan sziklazilárd jellege mellett a székelység egyik legerélyesebb védőjét tisztelték benne. Mint pap és mint politikus népének igazi vezetője volt, s a korábbi ciklusban, mint a csiki székelyek által megválasztott szenátor védte érdekeinket a román törvényhozásban. A legteljesebb aktivitása közben néhány nappal ezelőtt egy fertőzés miatt vérmérgezési tüneteivel jelentkeztek nála, s az orvosi tudomány Görög Joachimot nem tudta megmenteni az élet számára. Általános részvét mellett pénteken kisérték utolsó útjára Görög Joachim földi maradványait, emléke azonban ott marad azoknak szívében, kik nemes lelke kisérgáraszából egy parányit kaphattak.

Mint értesültünk, a Magyar Part helyi tagozata részvétiratot küldött úgy a Magyar Part kolozsvári központjának, mint a csiki tagozatnak.

Az iglói diákok.

— A rom. kath. főgimnáziumi diákok előadása február 18-án. —

Van-e szebb, van-e jobb érzés annál, mint ha a felnött ember visszaemlékszik a boldog gondtalanságban eltöltött gyermekéveire, amikor még iskolába járt, amikor még diák volt, amikor egyébbel sem törődött, csak a lecke megtanulásával, sokszor még azal sem. A felejthetetlenül kedves emlékekre mindig boldogan gondol vissza az ember s ez a magyarázata annak a különös vonzóerőnek, amelyet a diákéletet tárgyazó szindarabok, operettek a közönségre mindenkor gyakorolnak. S ezért volt, van és lesz mindig óriási sikere a Farkas Imre bájos zenéjű és mesejű darabjának, az „Iglói diákok“-nak.

... Csak véletlenül jutottam hozzá! A mult vasárnap az udvarhelyi plebáni templomból kijövet, muzsika ütötte meg a fületem. Mentem a hang után. S pár perc múlva ott voltam a gimnázium zenetermében, ahol a régi Filharmónikus Társaság tartotta próbáit s készült nagy sikerű estéire. A terem ugyanaz volt. A kottatartókra is ráismertem. A bőgő is a mienk. A töredezett és különféle szépséghibákban szenvedő székek is régi ismerőseim. Csak a muzsikusok változtak! Mert a régi filharmónikus arck helyett ott láttam az új filharmónikusokat: 16 fiatal, piroscaru diák! Szemeikben a lelkesedés tüze, arcukról, játékuokról s minden mozdulatukról látszik, hogy mily boldogok, hogy ők: a „diákzenekar“ fogják kisérni az egész estét kitöltő „Iglói diákok“ at s hogy milyen boldogok, hogy muzsikálhatnak!

És itt álljunk meg egy kissé! Tudom, hogy már sokat és sokszor irtam arról, hogy milyen nagy fontossága van a zenének és a zenetanításnak. A dal, a muzsika megemlesíti a lelkünket, felvidítja fáradt kedélyünket, elfelejteti velünk a mindennapi bajainkat s oly közvetlenül ragadja meg lelkünket és szívünket, ahogy talán egyik sem a többi művészetek közül. Szeretném minden anyának a szívébe véteni, minden szülőnek a lelkére kötni, hogy szebb örökséget nem hagyhatnak gyermekeikre, mintha dalra, zenére tanították őket, mert azzal egy egész életre értékes kincset adnak nekik, melynek sok örömet és boldog órát fognak köszönhetni. A napokban az oklándi já-

rás egyik legvagyonosabb emberével beszélgettünk a zenéről s a zene gyönyörködtető, nemesítő hatásáról, neveléstani fontosságáról. S amikor szünetet tartottunk, egyszerre sóhajtván mondja az én dugzagdag barátom: „El sem tud képzelni, mit adnék, mennyit fizetnék én most azért, ha muzsikálni tudnék, ha a szüleim gyermekkoromban zenére tanítottak volna”. — Én mélyen megilletődve, hálással gondoltam az én jó szüleimre.

Hogy az „Iglói diákok”-nak február 18-án is óriási sikere lesz, az minden kétségen felül áll. Hiszen a darab betanítása az udvarhelyi műkedvelő gárda egyik főerősségének: Szász József tanárnak a kezében van letéve, a zenekar betanítását és vezetését pedig Kiss Elek zenetanárról látja el. A többi magától jön. Udvarhelyi legfiatalabb zenekara bizonyára kitesz magáért s a csupa diákokból és egy bájos diák-kisasszonyból álló szereplők olyan összjátékot fognak produkálni, hogy csuda! Ami pedig esetleg hiányzik, azt pótolni fogja a hangulat, a visszaemlékezés, amelynek hatása alatt talán sokan fogjuk mondani a költővel:

»Csak még egyszer gyermek tudnék lenni,
Mindent, mindent el tudnék feledni;
Oh te szép kor, — jöjj vissza egy szóra
Ősi rózsá, fehér ősi rózsá»

Oklánd, 1928. febr. 8.

Voszka István dr.

Halálozás. *Mátyás Andris* székelyszombori mészáros, községi pénztárnok, 51 éves korában, f. hó 8-ikán elhunyt. Kiterjedt, nagy rokonság gyászolja, széleskörű részvételt temették. *Mezei Póli* f. hó 10-én, 86 éves korában, városunkban elhunyt. A szép kort ért urinóban Mezei Ödön dr. testvérénjét gyászolja.

A székely szövevény tanfolyam, újabb értesülésünk szerint is, méreteiben mindjobban terjeszkedik, az iránta éledő érdeklődéssel együtt. A napokban is újabb jelentkezők voltak, s már öt osztóváta dolgozik, amelyeken szinte állandóan előre megrendelt munkákat állítanak elő.

A cenzúra helyi gyakorlása ellen, valamely sérelme folytán, a Hargita c. helyi lap feljelentést adott be a miniszteriumhoz, amely vizsgálat tartása céljából ide a múlt napokban Riulef főigazgatót le is küldötte. Nevezett lap erről az ügyről közölt híradásában felületesen érinti a mi megkérdettségünket is, — a közlés azonban éppen e részének rövidege miatt némi félreértésre is alkalmat adhat a magunk cenzurára vonatkozó álláspontját illetőleg. Ezért közölnünk kell, hogy a hozzáink intézett kérdések pusztán arra vonatkoztak, hogy a cenzúra gyakorlati részéről magunk szenvedtünk-e valami személyes sérelmet, olyan magatartást, ami a lap megjelenését akadályozta volna. Minthogy magunk ilyesmit közvetlenül nem tapasztaltunk, erre néző adatot sem szolgáltathattunk. Viszont a vizsgálat vezetője az elől határozottan elzárkózott, hogy meghallgassa magára a cenzurára vonatkozó elvi kijelentéseinket, illetve véleményünket, amely, természetesen, nem lehet kedvező a cenzurára nézve, melynek feltétlenül magunk is megszüntetését óhajtjuk.

Jelmézes bál lesz álarc nélkül ma, szombaton este 9 órai kezdettel a vármegyeháza első emeleti helyiségeiben. A bál rendezője a Tudóvész Ellenes Liga helyi csoportja s a jövedelem is ennek alapját gyarapítja.

Nyilvános köszönet és nyugtázás. Alulírott igazolom, hogy feleségem elhalálása alkalmából a Polgári Önképző temetkezési egyesülete 9000 leut fizetett ki temetési segélyként. Mely összegnek gyors és pontos kifizetéséért ez uton is köszönetet mondok az egyesület vezetőségének. *Lőrincz Károly.*

Piaci árak. A buza: 140—145, rozs: 115—120, árpa: 105—110, zab: 60—65, tengeri: 90—92, burgonya: 22—25 leu vékánként. v—4.

A folyó hó 12-iki antialkoholista előadás iránt óriási nagy az érdeklődés. Az előadás vasárnap d. u. pont 2 órakor kezdődik a „Bukarest”-szálló színháztermében. Tekintettel arra, hogy a délutáni mozi előadás pont 5 órakor kezdődik, ajánlatos, hogy a megtisztelt közönség pontosan megjelenjék. Az előadásra belépődíj nincs; de önkéntes adományokat az eszme érdekében szívesen fogad a vezetőség. Műsor a következő: 1. Megnyitó beszédet mond: Szócs Sámuel. 2. Felolvas Bardócz József. 3. Orvosi előadást tart: Orbán Domokos dr. orvos. 4. „Alkoholizmus és a nép” címen előadást tart: Lévy Lajos dr. tanár. 5. „Antialkoholizmus és a nők.” Előadja: Czirják Hermin tanárnő. 6. „Az antialkoholista mozgalomról” beszél és bezáró beszédet mond: Szabó Gyula. Arra való tekintettel, hogy az I. O. G. T. antialkoholista egyesület nehezen tudja évi egy előadását megrendezni és a jelen esetben megfelelő teremről gondoskodott, kéri a város és a vidék nagy közönségét, hogy nemre való tekintet nélkül, ifjak és öregek egyaránt jelenjenek meg az előadáson.

Hősök emléktáblája a ref. templomban. Hirt adtunk volt arról, hogy a helyi református nők fel akarják állítani a hősök emléktábláját. Az elismerésre méltó szép eszme közelget a megvalósulás felé. De addig nem lehet az emléktábla megrendelése iránt lépéseket tenni, míg a hősök neve össze nem iratik. A lelkesítő hivatal újból felkéri az érdekelteket, kiknek hősi halált halt halottjuk van, hogy azoknak nevét és a halálozás évét jelentsék be, mert bejelentés nélkül nem örökíthető meg a nevük. Ha tehát kiharadnak, magukat okozzák és ne a bizottságot.

Elégia estély a ref. tanítónő-képzőben. Miként a „Székely Közélet” utóbbi két számában már jelezve volt, a ref. tanítónőképző ifjúsága f. hó 12-én délután 5 órai kezdettel szabad-előadások, szavaltatok és zeneszámokból álló műsor keretében bemutatja az elégia fejlődését a magyar irodalomban. Az estély a kollégium tornacsarnokában lesz, tetszésszerűen belépti díj mellett, s a tiszta jövedelmet szegény tanulók segélyezésére fogjuk fordítani. Szeretettel hívunk meg minden irodalom- és tanügy barátot e kedvesnek és élvezetesnek ígérkező estélyre. A kollégium igazgatósága.

A ruházati és bőripari szakmunkások múlt szombati estélyére zsúfolásig telt a Barkóczy féle vendéglő nagyterme közönséggel, amely elejétől végig igen jól szórakozott és sok tetszéssel, tapssal, derűtiséggel kísért a változatos műsor érdekes és elevenen előadott minden egyes számát. Halász Róberték nyitánya után Rájk József olvasta fel a munkások és munkaadók közti egyetértésről írott, nagyon alapos és érdekes fejtegetéseit. Bokor Mancika, Elek Rózsika egy egy szép költeményt, nagy átérzéssel szavalt. Az ismert, értékes szép hangú Bálint Ignác, a kedves Csép Mimi megkapóan énekeltek. Sándor Juliska és Elek Antal, továbbá Dima Erzsike és Jani Lajos egy-egy humoros jelenetben kacagtatták szünet nélkül a közönséget eleven komikumokkal, ügyességükkel. Török Ferenc, mint mindig, most is nagy sikerrel kuplázott, mint Dobos Ferenc is, aki előbb népdalok közvetlen kivadásával kezdte, de utána általános kívánságra kuplékat is kellett énekelnie.

Meghívó az Udvarhelyvármegyei Népevelési Egyesület febr. 21-én d. u. 5 órakor a ref. elemi iskola helyiségében (régii kollégium-épület II. em.) tartandó közgyűlésére. Tárgyak: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jelentés az elmúlt évről. 3. Pénztárnoki jelentés, a felmentvény megadása. 4. Az 1928 évi költségvetési előirányzat. 5. Titkárválasztás. — Ha a 21-re összehívott közgyűlés nem lenne határozatképes, akkor a 28-án d. u. 5 órakor tartandó a tagok számára való tekintet nélkül határoz a fenti tárgyakkban. Odorheiu, 1928. febr. 7. *As elnökség.*

Különös tartalmu felhívás tűnik szemébe néhány nap óta a helybeli pénzügyigazgatóság és adóhivatal épületében megfordulóknak. A több helyen kifüggesztett plakát arra figyelmezteti a tisztviselőket, hogy a közönséghez csak a „kötelező” hivatalos román nyelven szóljanak és válaszoljanak. Mert, fűzi tovább a felhívás, „nem engedhető meg, hogy a román közigazgatás 9 éve után se bírják a lakosok, vagy a tisztviselők az államnyelvet”. Mint mondtuk, mindenképpen különösnek találjuk a pénzügyi adminisztrátor urak ezt a rendelkezését. Hát hogyan, — ó nemcsak az adók befizetésére kell, hogy gondot viseljen, kötelezővé teheti valaminek a tudását is? Igen, kétségtelenül, helyes és szükséges dolog az államnyelvnek a tudása, s ez annak, aki tudja, valóban nagy előnyére is válik. De hogy ez éppen mindenkire kötelező lenne? Ilyesmit, tudniukkal, sem más államokban, sem Romániában nem rendeltek el, s nem is rendelkeztek a kormányok, a törvényhozók. Ugy látásuk, ezt az általa hiánynak érzett körülményt akarta helyreigazítani a helyi adminisztrátor ur, akinek egyéni intézkedését kétségtelenül más fórumon is szóvá fogják tenni!

Hushagyókeddi nőegyleti mulatság. Regi társadalmi szokás, hogy farsang utolsó napján, hushagyókedden, még egyszer összegyűlnek az egymást kedvelő, egy szőrű-bőrű emberek és az élvezetekben absztinens böjti időszak előtt még egy kedélyes, vig estét tartanak, még egyszer felejtjen ilyekezőnek az élet gondjait. Az utóbbi években mindig a helybeli Jótékony Nőegyesület foglalta le ezt a napot és vagy jelmezes bál, vagy egy műsoros estély keretében adott alkalmat városunk intelligens közönségének finom, kedélyes szórakozására. Szokásos összegyűlést az idén is megrendezi a Nőegyesület, azonban az eddigi gyakorlattól eltérve, számolván az igen nehéz gazdasági helyzettel, csupán egy táncos összegyűlést rendez, műsor és belépti díj nélkül, a Barkóczy-vendéglő helyiségeiben, amelyre már most meghívja a mélyen tisztelt közönséget. Egyszerűen, olcsón és mégis vígan fog mulatni az, aki ezen az összegyűlésten részt vesz.

A Polgári Önképző fillérestélyei a múlt években is nagy népszerűségnek örvendtek, s azokon a megjelent közönség valóban mindig kellemes szórakozást talált. Ezért kétségtelenül szívesen fogadja a közönség a hirt most is, hogy ezek a népszerű fillérestélyek f. hó 14-ikén, kedden este 8 órakor ismét megkezdődnek. A Barkóczy féle vendéglőben rendezendő első estély műsora: 1. Nyitány. Halász Róbert zenekara által. 2. Megnyitó beszédet mond: Csiki Albert, a Polgári Önképző egyet elnöke. 3. Melodráma: Előadja Kőkösi Juci. 4. Solymossy-emlékbeszédet mond: Gyerkes Mihály, a P. Ö. titkára. 5. Hegedűn játszik: Gál Imre. 6. Kuplázik: Apfelbaum Erna. 7. Páros jelenet: Előadja Tassaly Andor és Köpeczy Jenő. 8. Konferál: Tomcsa Sándor. — Az estély programja tehát méltán megérdemli a máris mutatkozó nagyfokú érdeklődést. Rendezők: Bacó Juci, Nagy Rózsika, ifj. Ferency Károly, Kabdebó András. Belépti-díj tetszés szerint, s a szíves adományokat a felépítendő Iparos Aggmenház alapja javára fogják felhasználni.

Mennyi húst ettünk a tavaly? Amint egy, a vágóhídon összeírt kimutatásból kiténik, ott a múlt évben 917 nagy marhát, 1211 borjút, 1309 sertést, 391 juhot és 859 bárányt vágott a helybeli 11 mészáros. Eszerint sertésből fogyasztottunk a legtöbbet s azután sorrendben borju-, marha-, bárány- és juh-húst. Összesen levágtak a tavaly 4687 állatot.

x **Elveszett** a „Misszió” teasztélyén egy trikó-selyem sál 11 óra után. (Szürke és fekete csíkos.) Kérem az ott maradt rendező hölgyeket, aki tud róla, hozzám juttatni szíveskedjék. *Dr. Tamás Bálintné, Vár u. 16. sz.*

A Misszió Társulat múlt vasárnapi teadélutánja nagy érdeklődés mellett, a legjobb hangulatban folyt le. A szórakoztató műsor keretében szavaltati-, ének-, tánc- és zongoraszámokkal szerepeltek Bede Irén, Kabdebó Annus, Hann Mancsi, Gál Endre, Csenedő Jenő és Kubán Endre, akik tudásuk legjavát mutatták be. Szellemesen konferált Puhár Gábor. — A Misszió elnöksége ezuton is hálás köszönetét nyilvánítja a múlt vasárnapi teadélután szereplőinek, rendezőinek és a felszolgáló kisasszonyoknak.

Magyar népdalok címen tetszetős formájú füzetben adta ki Kiss Elek helybeli gimn. zenetanár és Nagy Lajos 12 dalszerzeményét. A dalok általában behizelgő melódiájuk, sok melegség is van bennük. A legtöbb hiven fejezi ki kotta útján is azt az érzést, hangulatot, amelynek kifejezésére a versszövegek szerzői törekedtek. E szövegek közt van más helyi szerző (Pattantyus Árpád) műve is, de többet maguk a noteszterzők írtak, s adallamnak megfelelő kedves, közvetlen egyszerűségűek. Meg kell említenünk, hogy mind a két szerzőnek van olyan műve is a füzetben, s éppen az inveciózussabbak közül való (pl. Kiss Elektől a Szeretálek még egyszer látni, vagy a Nagy Lajos: Szerenádja), melyek egyáltalán nem népdal-stílusuk, s ennyiben a füzet főcíme alá nem éppen illelenek, de ez, természetesen, maguknak a szerzeményeknek tulajdonképpeni értékét nem érinti. A füzet ára 70 leu, s kapható nyomdánk üzletében is.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság
Odorheiu—Székelyudvarhely

Invitare.

Raffineria și Fabrica de Spirit S. A. din
Odorhei invită pe actionari la
adunarea generală ordinare

pentru anul de gestiune 1927, care se
va ține în ziua de 26 Februarie 1928 la
oare 10. a. m. în cancelaria firmei.

Program:

1. Raportul consiliului de Administrație și Comitetului de supraveghiere. Constatarea bilanțului. Hotărârea în privința împărțirii profitului. Absolvare.
 2. Alegerea Consiliului de Administrație și Comitetului de supraveghiere.
 3. Eventuale propuneri.
- Actionarii potaspecta bilanțul în cancelaria firmei.
Odorheiu, la 10 Februarie 1928.

Diracțiunea.

Egy fekete antik garnitúra és egy nagy fekete szalon-tükör eladó. Cim a kiadóba.

Szombatfalván egy 1 hold 425 □ öles belsőség, ház és gazdasági épületekkel együtt, ugyanott 5 hold 366 □ öli szántó és kaszáló, továbbá 3393 □ öli területű erdő szabad kézből eladó. — Értekezni lehet Farcádi u. 1 sz. alatt.

Eladó butorok.

Modern hálószobák, ebédlőberendezések, ebédlő plusz diványok és heverők, gyári székek raktáron kaphatók. Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is szállítok.

Garabás János

műasztalos és butorraktáros.

Alkalmi olcsó árak HIRSCH RUDOLF divatüzletében!

1 m. 100 cm. széles valódi selyem minden színben . . . 250 leu
1 m. 100 cm. széles divat ruha-szővet 100 „
1 m. 110 cm. széles színes opál-batiszt 100 „

1 m. kelengye-vászon 40 leu
1 m. angol zeffir 45 „

A nyomasztó pénzhiány arra készítetett, hogy raktáromon levő kitünő minőségű bel- és külföldi szöveteimből egykori, jó hírnevű szabázzal gondos, pontos kivitelben jó és olcsó ruhákat készíttessenek. Minden öltöny, kabát, raglán, vagy britses-nadrág kitünő szabással, kifogástalan kidolgozással készült. Egyszeri vásárlás meggyőz mindenkit, hogy kész ruháim, amellet, hogy nagyon olcsók, kiváló gondnal és izlésesen, jó szabással készültek. Raktáron tartok továbbá gyapjuszöveteket, rőfös, kötött, rövid árukat, vásznakat és siffonokat, sapkákat, bőr-ridikülőket.

Strada Principesa Elisabeta 13.
(volt Bethlen-utca.)

Löbl.

Lakást keresek,

2 szoba-konyhát lehetőleg külön udvarral.

Kassay F. Domokos

szücs.

Bulevard Reg. Ferdinand 10.

Dela Primaria comunei urbane Odorheiu.

No. 542—1928 adm.

Publicațiune.

Primaria comunei urbane Odorheiu somează pe toți locuitorii orașului să plătească taxele orașenești pe primul pătrar al anului curent în termen de 8 zile.

Hirdetmény.

Odorheiu város polgármestere felhívja a város közönségét, hogy az 1928 évre kivetett városi taxákból az első évnegyedre járó taxát a város pénztárába 8 nap végrehajtás terhe alatt fizesse be.

Odorheiu, la 7 Februarie 1928.

p. Primar: S. Crăciun
Tamás Albert mp. P. Cațaveiu mp.

Minden reggel friss

**SCHUBERT-
féle**

SÓSPEREC
kapható.

Parajdon egy 10 holdas bel-
sőség (5 szobás lakással, jól bevezetett fűszerüzlettel) és 137 hold külső birtok eladó. Bővebbet a kiadóhivatal!

Bethlenfalvi birtokomat
értékes cementipari berendezéssel, vagy anélkül, gabonakereskedéssel és ahhoz való raktárakkal együtt olcsó áron eladom. Dr. Kinnleder Fels Ákos.

Kiadó üzlethelyiség.

A Szent Imre utca 30 sz. a levő Vida féle üzlethelyiség, mely 30 év óta fennáll, raktárhelyiséggel, egy szoba, egy konyha és kamrával f. évi május 1-től bérbeadó. Értekezni ugyanott Márton Jánosnál lehet.

Jó házikoszt kapható Kornis-utca 9 szám alatt.

Dela Judecătoria Cristur.

No. G. 3666—1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul greșier prin această publică, că în baza deciziei Nr. 1837 și 2717—1927 a judecătorei din Cristur în favorul reclamantilor Kovács Mózes Z. și Péterffy Albert repr. prin avocat Péterffy Albert d'n Cristur pentru încasarea creanței de 7824 12543 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 21 Febr. 1928 orele 15 d. m. la fața locului în com. Cristur unde se vor vinde prin licitație publică judiciară vișel, bou veșă, porc și car în valoare de 38000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 7824 12543 Lei, dobânzile de 10%, socotind din 16 Iunie 1926 iar speșele până acum stăverite de 7364 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 192.

Cristur, la 31 Ian. 1928.

Adam, greșier.

Dela judecătoria din Cristur.

No. G. 3560—1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul greșier prin această publică, că în baza deciziei Nr. 3560—1927 a judecătorei din Cristur în favorul reclamantului Cassa de Păstrare a Județului Odorheiu repr. prin avocatul Dr. Viola Sándor pentru încasarea creanței de 10000 Lei și accesorii fixează termen de licitație pe 15 Febr. 1928 orele 4 d. a. la fața locului în comuna Bești unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobile de casa ect. în valoare de 7400 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 10000 Lei dobânzile de 10%, socotind din 26 Apr. 1927 iar speșele până acum stăverite de 2410 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881 § 192.

Cristur, la 12 Ian. 1928.

Adam, greșier.

Egy csukott modern luxus-autó (Ford) sürgösen eladó. Üzemben megtekinthető: Gáspár Dénesnél Odorheiu.

Corput Portăreilor Tribunalului Odorheiu.

Nr. 195—1928 port.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul por ărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 408 și Nr. G. II. 6095—1927 a Judecătorei din Odorheiu în favorul reclamantului Banca Unită repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 600.000 Lei și accesorii se fixează termen de licitație pe 28 Febr. 1928 orele 11 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobile casnice, căruța, masa de biliard în valoare de 60000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 600.000 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din 11 Dec. 1927 iar speșele până acum stabilite de 23918 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 192.

Odorheiu, la 27 Ian. 1928.

Bălășescu port ărel.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű gazdaközönséget, hogy a sağı pénzhiányra való tekintettel ismételtlen megkezdem az általam készített és elismerten legjobb minőségű lószerszámokat, megfelelő garancia mellett, részletfizetésre is árustani. Tehát mielőtt a nagyérdemű gazdaközönség szükségletét bebiztosítaná, tekintse meg raktáromat, hol mindenfajta lószerszámot úgy készítenek, mint rendelésre kaphatók.

Javításokat jutányosan és pontosan eszközölök.

Tisztelettel;

Szöke István

szígyártó.

Odorheiu, Strada Principesa Elisabeta (Bethlen-utca) 49.

Dela Judecătoria din Cristur.

No. 3677—1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul greșier prin această publică, că în baza deciziei Nr. 1362—1927/2 a judecătorei din Cristur în favorul reclamantului Bucuran Ioan repr. prin avocatul Dr. Corneliu Pop și Dr. Wasicha pentru încasarea creanței de 20000 Lei esp. și accesorii se fixează termen de licitație pe 17 Febr. 1928 orele 4 d. m. la fața locului în comuna Simoniști unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 ispă (poz. I. din proces verbal) în valoare de 2000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 20000 Lei dobânzile cu 10% socotind din 20 Ian. 1927 iar speșele până acum stabilite de 4127 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881 § 192.

Odorheiu, la 23 Dec. 1928.

Adam, greșier.

Eladó modern lakás, Str. M. Viteazul (Király utca) 24 sz. Négy szoba, töl, nyári konyha, előszoba és pince; elő részén fenyves, hátsó részén gyümölcsös-kerttel. Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal.

A helyi és vidéki közönség szives figyelmét felhívom, hogy férfi- és papi szabó-műhelyemet

női szalonnal

bővítettem ki, hol feleségem mindenfajta megrendelésnek a legújabb francia divat szerint tesz eleget.

Pontos határidőre való szállítás. Olcsó, leszállított árak. Kitünő izlés.

Szives pártfogást kér:

Jakabos Miklós

férfi-, női- és papi szabó

Str. Pr. Ileană (Eötvös-utca) 4.

Tanuló fiukat és leányokat felveszek.

Corpul Portăreilor Tribunalului Odorheiu.

No. 199—1928 port.

Publicațiune de licitație.

Subsemaatul port ărel prin această publică, că în baza deciziei Nr. 421 și Nr. G. 6127—1927 a Judecătorei din Odorheiu în favorul reclamantului Havaș Dezso repr. prin avocatul Dr. Jodál G. pentru încasarea creanței de 10000 Lei capital și accesorii se fixează termen de licitație pe 27 Febr. 1928 orele 12 la fața locului în Odorheiu unde se vor vinde prin licitație publică judiciară mobilele din praștie de tapțer în valoare de 10500 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 10000 Lei capital, dobânzile cu 12% socotind din diferite date iar speșele până acum stabilite de 717 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și acestia și ar fi câștigat dreptul de acoperire licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul art. LX.: 1881, § 192.

Odorheiu, la 26 Ian. 1928.

Bălășescu port ărel.

Önkéntes házarverés.

A Báthory-utca 16 szám alatt levő Vizhánycsok féle ház f. évi február hó 8 án délelőtt 11 órakor, vagy közönség megszüntetése céljából, önkéntes árverésen el fog adatni. Az árverés dr. Sebesei Ákos ügyvédi irodájában lesz, ahol a részletes árverési feltételek is megtekinthetők.

Eladó cséplő garnitúra, részletfizetésre is, jótállás mellett.

Garabás János

Butor-raktáros Odorheiu. Bul. Regele Ferdinand 27.

Amatőr-fényképezők!

Kérjék képes árjegyzékemet fényképezőgépekről és hozzávalókról. Eredeti gyári árak. Szétküldés egész Románia területén.

POLITZER fotóáruház, Careii-Mari.

Alapított 1896 évben.